

[Aksel Larsen.]

paa Forhaand fralægge os, og vi kan, saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, ikke stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Flertallet, ligesom vi, uanset at vi i den givne Situation ikke vil nægte Regeringen Løven og derfor stemmer for Lovforslaget ved tredie Behandling, maa hævde, at det maa være Regeringens fulde Ansvar, saadan som denne Lov er formuleret, og at Regeringen ogsaa maa tage det fulde Ansvar for Konsekvenserne af denne Lovgivning.

Jørgen Jørgensen: Saafremt det kommer til, at denne Lov skal virke i Praksis, vil jeg anse de Ændringer, der er foreslaaet, for Forbedringer. Jeg gaar imidlertid ud fra, hvad der ogsaa er givet Tilsgagn om af Ministeren, at man saa vidt muligt vil søge at faa Tingene til at gaa, som de gaar nu, og at det kun er, naar ingen andre Muligheder foreligger, at den Lovgivning, der her gennemføres, skal benyttes. Men jeg kan ikke erkende, som jeg synes det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa et vist Tidspunkt var inde paa, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed for at gennemføre Lovforslaget. For selv om Justitsministeren gik ind paa det ærede Medlems Tankegang og optog nye Forhandlinger, saa skulde der, hvis disse Forhandlinger ikke førte til noget, gives Mulighed for, at de Love, der her er gennemført, kan træde i Kraft. Der foreligger en Nødvendighed for, i den Situation vi befinder os i, før Rigsdagen rejser hjem, at gennemføre en Lovgivning af denne Karakter, som gør det muligt, at de Love, der er vedtaget her i Rigsdagen i den sidste Tid, paa lovmedholdelig Maade kan træde i Kraft. Derfor kan jeg anbefale, at man gennemfører Lovforslaget med de Ændringer, der er foreslaaet.

Det Spørgsmaal har været rejst, om Udvalget skulde have givet Justitsministeren en enstemmig Opfordring til at søge nye Forhandlinger optaget, men dette blev ikke til noget, fordi der inden for Udvalget ikke kunde blive Enighed derom. Jeg gaar ud fra, at Ministeriet har prøvet alle Muligheder for at faa Arbejdet til at gaa saa godt, som det lader sig gøre under de foreliggende Forhold. Et Indgreb fra Regeringens Side i den staaende Konflikt for at faa Forhandlinger i Gang synes jeg ikke kan fremkaldes ved en Beslutning i et Udvalg som dette. Jeg synes ikke, at Udvalget kan paatage sig det Ansvar at kræve,

at Ministeriet, der dog maa kende Forholdene nærmere, end vi gør, skal tage Spørgsmaalet mellem Parterne op. Regeringen maa tage Ansvaret for, om der skal optages nye Forhandlinger. Vi har nu fra Rigsdagens Side givet til Kende, at vi er villige til at give Regeringen den Lov, som er nødvendig, hvis andre Muligheder glipper. Det mener jeg, Regeringen har Krav paa at faa, og derfor kan jeg anbefale, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag.

Paul Holt: Fra vor Side skønner vi, at det er nødvendigt i den nuværende akutte Situation, at der gives en Lov af det Indhold, som dette Lovforslag rummer, og for saa vidt agter vi ogsaa at give Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Den Situation vi er i, viser i øvrigt, hvor nødvendigt det er, at man i Fremtiden, naar man indgaar Overenskomster, ogsaa tager en saadan Mulighed i Betragtning som den Situation, vi nu oplever. Vi ser, hvorledes det offentlige Livs — man kan næsten sige — Centrum paa visse Omraader er næsten lammet paa Grund af, at Trykkerierne er blevet inddraget i Konflikten, Trykkerierne, der skal betjene rent offentlige Interesser, uden at det offentlige er Part i den Strid, som nu løber. Man maa derfor mene, at man i Fremtiden ved Indgaaelse af Overenskomster faar en saadan Ordning, at en Konflikt af denne Art ikke indtræder, at man altsaa paa en eller anden Maade faar indføjede Bestemmelser, som undtager Statstidende, Lovtidende o. lign. fra at blive standset af Trykkerikonflikter af forskellig Art.

Justitsministeren (Elmqvist): Da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen endnu ikke rigtig synes at have forstaaet, hvad det er, der er foretaget fra Regeringens Side, vil jeg gerne gentage det endnu en Gang. Der er sket det, at man har undersøgt, om man kunde faa Statstidende trykt, hvorledes de paagældende Organisationer stillede sig, og Bogtrykkerforeningen har svaret, at man maatte henvise det paagældende Trykkeri til ved egen eller Kollegers Hjælp at udføre det strejkeramte Arbejde i det Omfang, det var muligt, hvorimod man ikke kunde medvirke til, at Arbejdet udføres af Typografer under den af dem selv iværksatte Strejke. Det Svar har vi faaet, og det kan kun opfattes som et Nej. Herefter har vi fundet det overflødigt at optage en Diskussion om, hvorvidt man kunde faa Lovtidende trykt, og jeg mener